

בלדה על חנה קאש

1

חִזְאִית שֶׁל כַּתָּנָה וְצַעַיף צָהָב
וְעִינֵי אֲגָמִים שְׁחוּרִים
בְּלִי כְּסֹף וּכְשָׂר, עוֹד הִיא לָה לְרַב
מְשֻׁחָור הַשְׁעָר שְׁגַשָּׁאָה בְּמַחְשָׁוֹת
וְעַד לְשֻׁחָור בְּהַנִּים:
זו הִיְתָה חָנָה קָאש, בְּתִי
שְׁסִבְנָה "אֲדוֹנִים", הִיְפָה
הִיא בָּאָה עִם רְוִית, הַלְּכָה עִם קָרוּת
שְׁבִסְנוֹאָנָה חָלָפָה.

2

לֹא קָיו לָה גַּעֲלִים, לֹא הִיְתָה לָה חָלָצָה
לֹא יָדַעַת אֵיךְ הַיְמָנוֹן שָׁרִים!
הִיא הִיְתָה חַתּוֹלָה שְׁלָכָרָה נְשַׁטְּפָה
חַתּוֹלָה אֲפָרָה בֵּין קָרְשִׁים לְחוֹצָה
בֵּין גְּוִיעָות בְּבִיבִים הַשְׁחוּרִים.
הִיא שַׁטְּפָה כּוֹסִיָּות מְאַבְסִינָת
מְעוֹלָם לֹא שַׁטְּפָה אֶת גּוֹפָה
הַהִיְתָה נְקִיה חָנָה קָאש, בְּתִי?
מְסֻתְּבָר שְׁהִיְתָה, הִיְפָה.

3

אֶל בָּאַרְ-מֶלֶחִים הִיא הָגִיעָה עַמְ-עַרְבָּה
עִם עִינֵי אֲגָמִים שְׁחוּרִים
וּפְגַשָּׁה אֶת גַּיִ. קָאנְט עִם שְׁעָרִ-חַפְרָפָה
אֶת גַּאֲק סְפִינָאִי מִן הַבָּאָר, הַפְּרָא
שָׁאוֹתָה אֶל דָּרְכוֹ הַרִּים!

וְכַשְׁקָאנֶט הַפְּרָחָח נָגָע בְּפִזְחָת
הַתְּגָרְד וְקַמְעָא קָרֵץ
אוֹ חָשָׁה חָנָה קָאשׁ מְבָטוֹ, בְּתִי
שְׁעַד בְּהַגִּיה רַץ.

4

הַם "קָרְבָּו זֶה לְזֹוּ" בֵּין דְגִים וּבְשָׂר
וּ"הַלְכָה בְּחַיִם יְחֻדוּ"
לֹא הָיָה לָהֶם עֲרָשׁ, לֹא שְׁלָחוֹ-לְחַם-צָר
לֹא הָיָו לְנַפְשָׁם לֹא דְגִים, לֹא בְשָׂר
לֹא הָיָה לָהֶם שֵׁם בְּשִׁבְיל טָף.
אָפָּה אָמַשׁ לְשָׁרָק, וְאָמַשׁ הַמְטִיר
אָמַשׁ מְבּוּל בְּסָאוּאָנָה יָרֵד
חָנָה קָאשׁ נְשָׁאָרָה תִּמְיד, בְּתִי
עִם הַגָּבָר שְׁלָה הָאָחָד.

5

פְּשָׂרִיף אָמָר: הוּא גָּבֵל וּפְרָחָח
חַלְבָּנִית אָמָרָה: הוּא פּוֹסָע עֲקוּום.
אָכָל הִיא אָמָרָה: מָה אֲכַפֵּת לֵי אָמַם כֵּה?
הָוּא הַגָּבָר שְׁלִי. וְחַפְשִׁית כְּמוֹ בְּכָרְדָה
הִיא נוֹתְרָה לְצָדוֹ. מְשֻׁוּם.
וְאָמַה הָוּא צָולָע, אָמַה הָוּא לְאִישָׁפוּ
וְאָמַה הָוּא מְפָה, בְּחַטָּאוֹ
הָוּא שׁוֹאֵל אֶת חָנָה קָאשׁ, בְּתִי
רַק זֹאת: הַאוֹהֶבֶת אָתוֹ?

6

לֹלְאַ גָּג בָּמָקוֹם שְׁהִתָּה עֲרִיסָה
נְתַכְוּ הַמְפֻכּוֹת עַל גַּיְאָק וּחָנָה

הם הַלְכָיו יִחְדּוּ מֵשֶׁנָּה לְשֶׁנָּה
מִפְרֹד־הַאֲסְפָּלֶט אֶל הַיּוּרְהַבָּעַ
וּמִיעָרֹת לְסֹאָנוֹנָה.

כֹּל עוֹד הַלְכָיו בְּשֶׁלֶג וּרוּם
נִשְׁרָכוּ עַד הַפְּמַחְמָדָה
פִּסְעָה חָנָה קָאָשׁ, בְּתִי
פִּסְעָה עִם הַגָּבָר שְׁלָה.

7

בְּשִׁמְלָה עַלְוָה גּוֹפָה צָעָן
לֹא הָיוּ לָהּ שְׁבָת אוֹ חָג
לֹא טִוֵּל בְּשֶׁלֶשֶׁה אֶל עֻוגָת־דְּבָדָן
בְּמַאֲפֵיהָ מִפְרָסְמָת מִזְמוֹן
וְלֹא מְפֹחָה תִּפְנַהְגָּה.

וַיַּשְׁבַּל יְוָם דָּמָה לְרָעוֹ
וַיַּשְׁמַשׁ הַסְּתִירָה קָרְנִיהָ
אוֹ מִפְּנָה קָאָשׁ נְשָׁאָה, בְּתִי
אֶת הַשְּׁמַשׁ בְּתוֹךְ פָּנִים.

8

הוּא גָּנָב אֶת הַקָּג, אֶת הַמְּלָח – הִיא.
כֵּה הִיא. "הַחִימִים קָשִׁים".

וַיַּשְׁתַּחַטְבָּשֵׁל הַקָּג, רָאִי
הַיְלָדִים עַל בְּرָכֵי הַכִּיִּהְכִּי
אֶת הַתְּפִלָּה לוֹחָשִׁים.

חַמְשִׁים שָׁנָה בְּלִילָה וּרוּם
יִשְׁנוּ בִּמְطָה אֶחָת.
זו הִיְתָה חָנָה קָאָשׁ, בְּתִי
טוֹ, אֱלֹהִים, לָהּ מִתְתָּה.